

Vedkommende blive i Lægecorpset, men ansættes ved eller commanderes til de forskjellige Afdelinger. I Forbindelse dermed staaer Forslaget Nr. 15, som gaaer ud paa, at de tilsvarende Bestemmelser om Dyrslager skulle udgaae. Det hedder nemlig i § 177: „Med Hensyn til Udnævnelser, Forfremmelser og Forsættelser saavel som med Hensyn til Affattelsen af Forfremmelseslister gjælde Regler, svarende til dem, som ere fastsatte for Lægecorpset.“ Saafremt altsaa den Paragraph, som angaaer Lægecorpset, udgaaer, vil det være nødvendigt, at ogsaa § 177 undergaaer den her foreslaaede Forandring. Jeg skal saaledes anbefale disse Endringsforslag til det høie Thing.

Krieger: De af den høitærede Krigsminister stillede Endringsforslag til § 173 og § 177 kan jeg ikke Andet end ansee for særdeles velgrunde. Det forekommer mig nemlig klart, at det, hvis der var Spørgsmaal om en Forsættelse, ikke kunde være Krigsministeren, som foretog Forsættelsen med Hensyn til kongelig udnævnte Embedsmænd, men at det maatte være Hans Majestæt. Men, ligesom der med Hensyn til Auditører ikke er Tale om Forsættelser, fordi deres Anvendelse betragtes som en Commandosag, saaledes er det naturligt, at det ogsaa for Lægerne Vedkommende maa betragtes som en Commandosag, hvor de fungere, saa at man ikke betegner de Poster, hvori de midlertidigt bruges, som faste Ansættelser, hvorfra de forsættes, naar de skulle bruges et andet Sted. Derfor der steer en Forandring i § 173, er det derhos klart, at der ogsaa maa foregaae en Forandring i § 177, hvor der jo henvises til de Regler for Forsættelser, som gjælde med Hensyn til Lægecorpset. Der er kun en Bemærkning, som jeg dog i denne Anledning vil tillade mig at henstille til den høitærede Krigsministers Overveelse, og det er, om ikke noget Egnende ogsaa kan siges med Hensyn til § 165, forsaavidt som det der hedder: „Forsættelser blandt Forpleiningscorpsets faste Embedsmænd stee af Krigsministeren.“ Jeg skal ikke udtale nogen bestemt Mening derom, men, som sagt, blot tillade mig her at henlede Opmærksomheden paa, om ikke den samme Betragtning, som gjøres gjældende med Hensyn til §§ 173

og 177, muligt ogsaa vil faae Betydning med Hensyn til § 165. Derimod kan jeg ikke stemme for de Forslag, som den høitærede Krigsminister har stillet med Hensyn til §§ 166, 167 og 168. Jeg for mit Vedkommende anseer det for rigtig ikke at stemme for Forandringer i det Lovforslag, der er kommet fra det andet Thing, hvor der ikke taler meget stærke Grunde derfor. Men saadanne Grunde forekommer det mig ikke, at der er tilstede i nærværende Tilfælde. De Betragtninger, som den høitærede Krigsminister gjorde gjældende med Hensyn til dette Punkt, navnlig ved Oplæsningen af vedkommende Stabslæges Erklæring, have, hvis jeg ikke mindes ganske feil, allerede foreligget for Folkethinget; Landstthinget vil derhos have bemærket, at det, som sattes i Spidsen af vedkommende Stabslæges Erklæring, var det, at det Forslag, som dengang forelaa for det andet Thing, og som nu er optaget i Lovforslaget, har sine Fordele og sine Ulemper. I praktiske Spørgsmaal vil dette jo næsten altid være Tilfældet ved enhver Foranstaltning; der vil saa godt som altid være nogle Ulemper og nogle Fordele forbundet med den, og Spørgsmaalet er kun, hvilke der er overveiende. Men, dersom den almindelige Betragtning er rigtig, at der er Opfordring til ikke uden Nødvendighed at foretage nogen Forandring i Lovforslaget, saa maatte Ulemperne være overveiende, hvis man skulde fravige Forslaget, som det nu foreligger. Jeg tilstaaer nu imidlertid, at der af alle de Betragtninger, som vi hørte oplæse, ikke fremgik Andet for mig, end at der i alt Fald ikke vandtes Noget ved den foreslaaede Forening af Lægecorpset for Hæren og Flaaden. Hvad der flere Gange vændte tilbage, var, at Adskillige alligevel vilde vaagne op igjen under Administrationens Haand, og at Sammensmeltningen saaledes vilde blive saa at sige illusorisk. Dette afhænger nu dog meget af, hvorledes Reglerne benyttes, men det er i alt Fald ikke nogen Ulempe for Administrationen; det medfører kun, at den Hensigt, som de oprindelige Forslagsstillere have havt med deres Forslag, ikke tilfulde opnaaes. Det er muligt, at de oprindelige Forslagsstillere have troet, at de vilde opnaae noget Mere, end der virkelig vil opnaaes. Men paa den anden